

Bị Ăn Quyết Đau Vẫn Phải Ngậm Miệng

Văn Quang

“Xứ gì mà ăn cắp, ai còn dám về”

Tài khoản facebook Gigi Ngo vừa mới đăng tải dòng status của Gigi Ngo hết sức phẫn uất về sự việc đã xảy ra tại sân bay Tân Sơn Nhất.

Gigi Ngo đăng tải dòng status hết sức phẫn uất về sự việc đã xảy ra tại sân bay Tân Sơn Nhất. Cô cho hay đã bị rọc vali lấy thuốc bổ, vitamin và hai chai nước hoa.. Tiếp theo, cô nàng còn bày tỏ bức xúc rằng trước đã bị trả giá 200 000 đ tiền cafe khi qua cửa hải quan.

Cô viết: “(...) sân bay Tân Sơn Nhất, hành lý người ta đóng mấy lớp mà cũng cố rọc thùng rọc vali lấy thuốc bổ, vitamin và lấy 2 chai nước hoa xong còn để lại cái bịch ni lông, may phước mà cái đồng hồ của Natalia Tran vẫn còn, chưa lượ tiếp mấy đồng hồ của mình còn không huhuhu. Đã vậy qua hải quan còn kêu lại xin 20\$, mình nói không có đủ tiền cho 100k được không? Hải quan trả giá: thôi cho 200k đi uống cafe. Tức trào máu, phải chi cho tiền không bị mất đồ đồng này nó giữ hành lý mình 1,5 tiếng mới cho ra. Chuyến bay này ai cũng bị rọc lấy đồ thấy mấy cô chú Việt Kiều đứng chửi : “Xứ gì mà ăn cắp, ai còn dám về. Nghe nhục gì đâu!”

Ngay sau khi dòng status được đăng tải đã có hàng trăm lượt like và hàng chục lượt chia sẻ thông tin về sự việc đau lòng này. Bên cạnh những dòng comment chia buồn, thông cảm với nạn nhân, thì rất nhiều ý kiến khác cũng đồng tình rằng đã từng bị hại như nhân vật chính tại sân bay Tân Sơn Nhất.

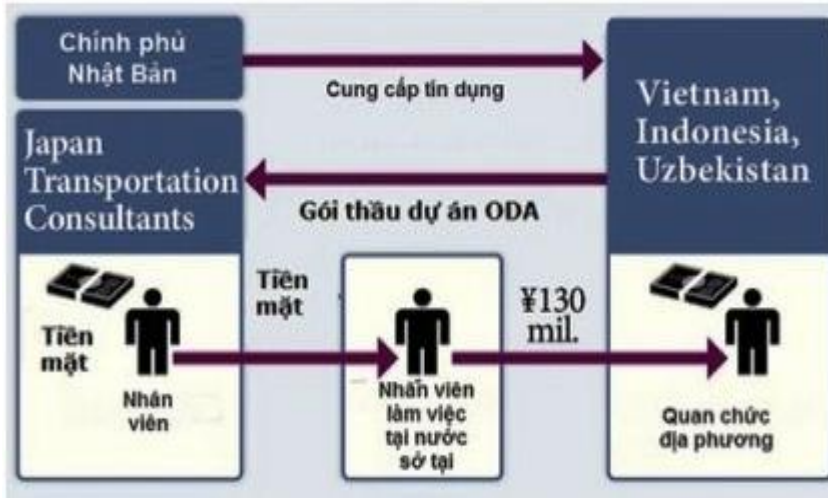
Cái cảnh chương tai gai mắt này đã xảy ra từ bao nhiêu năm nay, tôi cũng đã đề cập đến vài lần, báo chí trong và ngoài nước cũng đã từng lên tiếng rất nhiều. Nhưng mọi chuyện vẫn đâu đó đọng đấy, chẳng có tí “chuyển biến” nào.

Chuyện nhục quốc thể đến như thế mà không ngăn chặn được hay không muốn ngăn chặn thì nói gì đến những chuyện vặt trong nước. Người dân cứ như nằm trong cái rọ, cựa quậy chỉ có thiệt thân. Không chỉ có mấy ông có chức vụ, có quyền lực tham nhũng mà ngay cả đến anh em họ hàng nhà quan cũng tha hồ ỷ quyền cậy thế hà hiếp dân lành. Ngoài ra còn phải kể đến các tay anh chị có “sổ má” ở các địa phương cũng “quậy” tới bến khi móc nối với các quan chức địa phương. Đám dân lành cũng chẳng dám ho he. Nhìn qua thế thôi cũng đủ thấy người dân lương thiện phải chịu bao nhiêu tầng áp bức. Các quan ngồi trong phòng lạnh cứ việc vẽ ra dự án trên trời cuộc đời dưới đất, không cần chú ý tới lợi ích của người dân.

Đến chuyện doanh nghiệp nước ngoài đầu tư mà không dám kêu

Rất nhiều doanh nghiệp nước ngoài mò sang VN làm ăn cũng bị móc họng, nhưng có khi mất tiền mà không làm được việc, bị các quan “ăn quýt” luôn, không chịu trả lại.

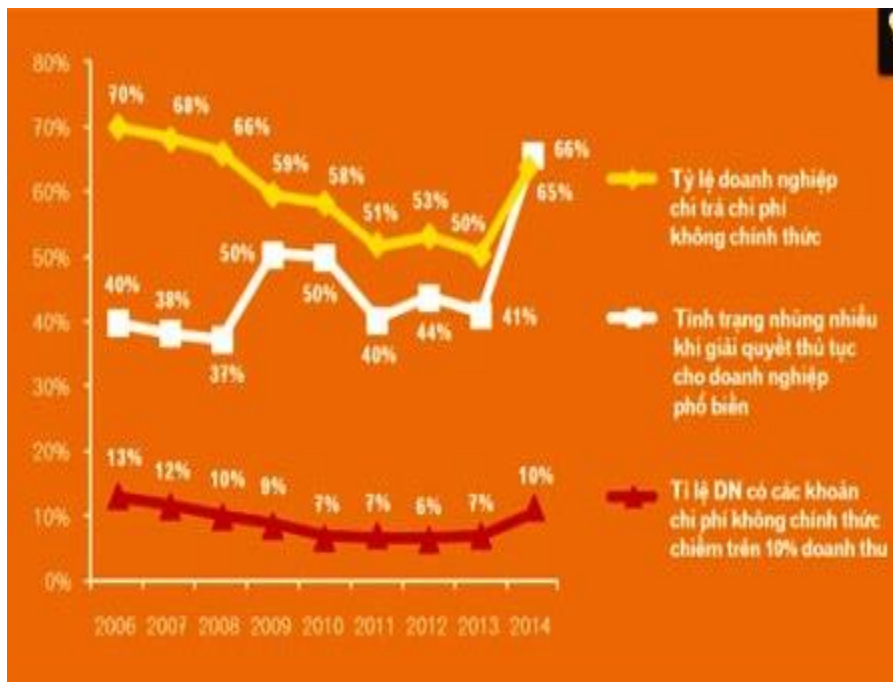
JTC đã "lại quả" cho các dự án ODA tại nước ngoài như thế nào?

Gánh nặng chi phí cho doanh nghiệp ngày càng lớn (theo báo Người Lao Động)

Theo VNNet, cả hội trường cười râm râm khi ông Đậu Anh Tuấn, Trưởng Ban pháp chế Phòng Thương mại và Công nghiệp Việt Nam (VCCI), bình luận, tỷ lệ "ăn quýt" năm qua đã giảm bớt. Bởi, doanh nghiệp chi tiền bôi trơn nhưng không phải lúc nào cũng được việc. Nếu không trả hoa hồng, 89% doanh nghiệp FDI cho biết là sẽ có chuyện bất lợi xảy ra. Ông Tuấn dùng chữ "ăn quýt" rất bình dân và rất đúng, nghe vừa tức cười vừa xấu hổ cho dân Việt. Ông Tuấn giải thích rõ ràng: năm 2010, chỉ có hơn 47% doanh nghiệp FDI cho biết công việc đã được giải quyết đúng sau khi họ trả các khoản chi phí không chính thức, nhưng năm 2014, tỷ lệ này là hơn 58%.

Điều đó cũng có nghĩa rằng, một số lớn các doanh nghiệp FDI trước đây đã bị "mất trắng" với công chức Việt Nam (53%) một khoản tiền lớn mà không được việc gì, và giờ thì con số này giảm xuống (42%). Tức là việc "ăn quýt" giảm được 9%. Vẫn còn đó 42% doanh nghiệp bị ăn quýt, bằng gần một nửa doanh nghiệp dính vào cái bẫy hổ này mà không dám kêu.

Bản đồ một số chỉ tiêu chi phí không chính thức

Nổi thống khổ của doanh nghiệp FDI càng đậm nét hơn, khi nghiên cứu này chỉ ra rằng: 17,2% doanh nghiệp đã phải bôi trơn khi xin giấy phép đầu tư, 31,4% phải chi tiền hoa hồng khi đấu thầu, 66,2% đều phải đưa phong bì lúc thông quan và 22,3% doanh nghiệp FDI đã không muốn đưa ra toà án khi có tranh chấp, bởi chạy án là phổ biến. Nếu không trả hoa hồng, 89% doanh nghiệp FDI cho biết là sẽ có chuyện bất lợi xảy ra.

Ông Lưu Bích Hồ, nguyên Viện trưởng Viện Chiến lược phát triển, Bộ KH-ĐT, nói: "Doanh nghiệp lâu nay làm ăn dựa vào quan hệ với Nhà nước. Căn bệnh thâm căn, cố đế này đã ăn vào máu

người Việt cả nửa thế kỷ nay, tức 50 năm, còn chúng ta mới chỉ nhận thức được vấn đề 20 năm thôi. Cho nên, phải đổi mới tư duy".

Kêu gào "đổi mới tư duy" mãi mà chẳng thấy "tư duy" nào giúp cho đời sống của người dân Việt khá hơn. Cứ thấy thụt lùi dần. Nay tăng giá điện, mai tăng giá nước, một tăng giá xăng, tháng sau thu thêm "phí" nữa là "giờ đây đã đói càng thêm đói".

Bên lề Diễn đàn Kinh tế mùa Xuân, có câu chuyện kể rằng, một hãng sữa lớn của Việt Nam tổ chức một buổi hội và có mời một anh phóng viên nước ngoài tham dự. Kết thúc buổi hội, hãng này tặng cho các đại biểu một túi quà nhỏ có vài hộp sữa. Nghĩ không giá trị nhiều, anh phóng viên nọ mang về trụ sở, mở túi ra và tá hoả phát hiện một phong bì có 200.000 đồng. Rất sợ hãi, anh này vội vã quay trở lại nơi tổ chức thì đã chẳng còn ai. Sau đó, anh phải tìm đến tận trụ sở công ty sữa đó để trả bằng được cái phong bì ấy.

Với người Mỹ, việc nhận quà bằng tiền mặt là tối kỵ và nếu có quà, tổng giá trị quá 20 USD sẽ phải trả lại. Còn ở VN thì khác, nếu anh nào cho vào phong bì ít quá sẽ bị chửi, cho nhiều thì tay bắt mặt mừng cứ như bạn bè thân thiết từ khuya rồi vậy. VN thắng Mỹ là ở chỗ đó!

Văn Quang